



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1393/05
16.03.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Andrejević, predsednika veća, Slađane Nakić-Momirović, Spomenke Zarić, Sofije Vagner-Ličenoski i Ljubice Milutinović, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tužene BB, čiji je punomoćnik VV, advokat, radi isplate, odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž. br. 1655/04 od 22.12.2004. godine, u sednici veća od 16.03.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužene izjavljena protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž. br. 1655/04 od 22.12.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Zrenjaninu P. br. 923/03 od 15.07.2004. godine stavom I izreke tužena je obavezana da tužiocu isplati iznos od 4.494,25 Eura u dinarskoj protivvrednosti po najpovoljnijem kursu na dan isplate, sa domicilnom kamatom u dinarskoj protivvrednosti na način naveden ovim delom izreke. Stavom II izreke tužena je obavezana da tužiocu naknadi troškove postupka u iznosu od 66.300,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja pa do isplate, a stavom III izreke odbijen je tužbeni zahtev tužilje preko dosuđenog iznosa.

Presudom Okružnog suda u Zrenjaninu Gž. br. 1655/04 od 22.12.2004. godine delimično je uvažena žalba tužene i preinačena prvostepena presuda tako što je odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove, a u preostalom delu prvostepena presuda je potvrđena.

Protiv drugostepene presude tužena je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 386. ranijeg važećeg ZPP-a koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. i 4. ZPP ("Službeni glasnik RS" br. 125/04), i našao da revizija tužene nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a revizijom se određeno ne ukazuje na bitne povrede postupka.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužena je od 1987. godine bila vlasnik STR "GG", a njen sada pokojni suprug je 1994. godine osnovao Preduzeće "DD". Tužena i njen suprug su zajednički poslovali, i povodom osnivanja preduzeća njenog supruga pozajmljivana su novčana sredstva koja su predmet ovog spora. Utvrđeno je da je tužena od tužioca pozajmila iznos od 5.000 DM 20.04.1995. godine, i da je ovaj iznos vratila u predviđenom roku i sa ugovorenim kamatom. Suprug tužilje je po osnovu priznanica od 29.05.1995. godine od tužioca pozajmio 15.000 DM a decembra iste godine 23.000 DM. Dana 29.09.1996. godine, tužena i njen suprug tužiocu su vratili ukupno 29.210 DM. Tužilac je tuženoj i njenom suprugu uputio opomenu dana 26.12.1996. godine, kojom traži isplatu 43.000 DM na ime glavnice i 24.889 DM na ime kamate, i u kojoj je priznao da mu je plaćen iznos od 29.210 DM.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno je u nižestepenim odlukama primenjeno materijalno pravo kada je tužena obavezana da tužiocu isplati na ime duga 4.494,25 Eura u dinarskoj protivvrednosti sa domicilnom kamatom u dinarskoj protivvrednosti na iznos od 8.790 DM do 31.12.2001. godine, a od 01.01.2002. godine na iznos od 4.494,25 Evra.

Naime, u postupku je utvrđeno da je tužena zajednički privređivala sa svojim suprugom, a da su novčani iznosi pozajmljivani kako za potrebe privatnog preduzeća, tako i za podmirenje tekućih potreba bračne zajednice. Stoga tužena odgovara za obaveze prema trećim licima preuzete radi podmirjenja tekućih potreba bračne zajednice, kao i za obaveze koje po zakonu terete oba bračna druga, u smislu člana 336. Zakona o braku i porodičnim odnosima. Prema navedenoj odredbi, za ove obaveze bračni drugovi odgovaraju solidarno, kako zajedničkom tako i svojom posebnom imovinom. Osim toga, tužena je nakon smrti supruga potpisala priznanicu u kojoj priznaje dug i obavezuje se da ga vrati do određenog roka, pa su stoga neosnovani navodi revizije da tužena nije u obavezi da vrati dug tužiocu, budući da od supruga ništa nije nasledila. Visina preostalog duga tužene takođe je pravilno utvrđena u smislu čl. 557, 558. i 395. Zakona o obligacionim odnosima.

Ostalim navodima revizije, zapravo se osporava ocena izvedenih dokaza i utvrđeno činjenično stanje, zbog čega se revizija ne može izjaviti prema članu 385. stav 3. ZPP.

Iz navedenih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu člana 393. ZPP.

Predsednik veća-sudija

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice,

Mirjana Vojvodić

st